

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/125/ES

z 21. októbra 2009

o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/32/ES zo 6. júla 2005 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn výrobkov využívajúcich energiu ⁽³⁾ bola podstatným spôsobom zmenená a doplnená. Pri príležitosti ďalších zmien a doplnení, striktno obmedzených na rozšírenie rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice na všetky energeticky významné výrobky, je z dôvodu prehľadnosti vhodné ju prepracovať.
- (2) Rozdiely medzi právnymi predpismi alebo správnymi opatreniami prijatými členskými štátmi vo vzťahu k ekodizajnu energeticky významných výrobkov môžu vytvárať prekážky obchodu a narúšať hospodársku súťaž v rámci Spoločenstva, a tým môžu mať priamy vplyv na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu.

Harmonizácia vnútroštátnych právnych predpisov je jediným prostriedkom ako zabrániť takýmto prekážkam obchodu a nekalej hospodárskej súťaži. Rozšírením rozsahu pôsobnosti na všetky energeticky významné výrobky sa umožní, aby boli na úrovni Spoločenstva zharmonizované požiadavky na ekodizajn pre všetky dôležité energeticky významné výrobky.

- (3) Energeticky významné výrobky majú veľký podiel na spotrebe prírodných zdrojov a energie v Spoločenstve. Majú aj množstvo iných významných vplyvov na životné prostredie. Vo veľkej väčšine kategórií výrobkov dostupných na trhu Spoločenstva možno pozorovať rôzne stupne vplyvu na životné prostredie napriek tomu, že majú podobný funkčný výkon. V záujme trvalo udržateľného rozvoja je potrebné podporovať nepretržité zlepšovanie celkového vplyvu týchto výrobkov na životné prostredie, a to predovšetkým zistením hlavných zdrojov negatívnych vplyvov na životné prostredie a zabránením prenosu znečistenia, ak toto zlepšovanie nespôsobuje nadmerné náklady.

- (4) Mnohé energeticky významné výrobky majú významný potenciál na zlepšenie, pokiaľ ide o znižovanie vplyvov na životné prostredie a dosiahnutie úspor energie prostredníctvom lepšieho projektovania, ktoré povedie aj k hospodárskym úsporám pre podniky a koncových užívateľov. Okrem výrobkov, ktoré využívajú, vyrábajú, prenášajú alebo merajú energiu, niektoré energeticky významné výrobky vrátane výrobkov používaných na stavbách, ako sú okná, izolačné materiály alebo výrobky, ktoré používajú vodu, ako sú sprchovacie hlavice alebo vodovodné kohútiky, by mohli pri používaní tiež prispieť k značným úsporám energie.

- (5) Ekodizajn výrobkov je rozhodujúcim faktorom stratégie Spoločenstva v integrovanej politike výrobkov. Ako preventívny prístup vytvorený na účely optimalizácie environmentálnych vlastností výrobkov a zároveň zachovania ich funkčných vlastností poskytuje výrobcovi, spotrebiteľovi a spoločnosti ako celku úplne nové možnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 100, 30.4.2009, s. 120.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 24. apríla 2009 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 24. septembra 2009.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 29.

- (6) Zlepšenie energetickej účinnosti – kde účinnejšie konečné využitie elektrickej energie predstavuje jednu z dostupných možností – sa považuje za výrazne prispievajúce k dosiahnutiu cieľov pre emisie skleníkových plynov v Spoločenstve. Dopyt po elektrickej energii je najrýchlejšie rastúcou kategóriou konečného využitia energie a predpokladá sa, že v priebehu nasledujúcich 20 až 30 rokov vzrastie, ak sa na boj proti tomuto trendu neprijmú žiadne politické kroky. Významné zníženie spotreby energie, ako ho navrhuje Komisia v Európskom programe klimatických zmien (European Climate Change Programme - ECCP), je možné. Zmena klímy je jednou z priorit šiesteho environmentálneho akčného programu Spoločenstva ustanoveného rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES⁽¹⁾. Úspora energie je z hľadiska nákladov najúčinnější spôsob, ako zvýšiť bezpečnosť zásobovania a znížiť závislosť od dovozu. Z tohto dôvodu by sa mali prijať zásadné opatrenia a ciele na strane dopytu.
- (7) Mali by sa prijať opatrenia vo fáze projektovania energetickej významných výrobkov, pretože je zrejmé, že o znečistení spôsobenom počas životného cyklu výrobku sa rozhoduje práve v tejto fáze a zároveň vtedy vzniká väčšina vzniknutých výdavkov.
- (8) Mal by sa vytvoriť jednotný rámec na uplatnenie požiadaviek Spoločenstva na ekodizajn energetickej významných výrobkov s cieľom zabezpečiť voľný pohyb takých výrobkov, ktoré spĺňajú tieto požiadavky, a zlepšiť ich celkový vplyv na životné prostredie. Tieto požiadavky Spoločenstva by mali rešpektovať zásady spravodlivej hospodárskej súťaže a medzinárodného obchodu.
- (9) Požiadavky na ekodizajn by sa mali stanoviť, zohľadňujúc ciele a priority šiesteho environmentálneho akčného programu Spoločenstva, podľa potreby aj vrátane príslušných cieľov týkajúcich sa tematických stratégií tohto programu.
- (10) Cieľom tejto smernice je dosiahnuť vysokú úroveň ochrany životného prostredia prostredníctvom zníženia potenciálnych vplyvov energetickej významných výrobkov na životné prostredie, čo bude v konečnom dôsledku prínosom pre spotrebiteľov a iných koncových užívateľov. Trvalo udržateľný rozvoj si vyžaduje aj náležité zohľadnenie zdravotného, sociálneho a hospodárskeho vplyvu plánovaných opatrení. Zlepšenie energetickej účinnosti výrobkov a účinnosti využívania zdrojov prispieva k bezpečnosti dodávok energie a k zníženiu dopytu po prírodných zdrojoch, čo je základnou podmienkou zdravej hospodárskej činnosti, a tým aj trvalo udržateľného rozvoja.
- (11) Členský štát, ktorý považuje za potrebné zachovať vnútroštátne ustanovenia z naliehavých dôvodov týkajúcich sa ochrany životného prostredia alebo zaviesť nové ustanovenia založené na nových vedeckých dôkazoch týkajúcich sa ochrany životného prostredia ohľadom problému, ktorý je špecifický pre daný členský štát a ktorý sa vyskytne po prijatí uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, tak môže urobiť za podmienok uvedených v článku 95 ods. 4, 5 a 6 zmluvy, podľa ktorého sa vyžaduje predchádzajúce oznámenie tejto skutočnosti Komisii a jej súhlas.
- (12) S cieľom maximalizovať environmentálne prínosy vyplývajúce zo zlepšeného projektovania môže byť potrebné informovať spotrebiteľov o environmentálnej charakteristike a vlastnostiach energetickej významných výrobkov a upovedomiť ich o tom, ako výrobky používajú spôsobom, ktorý je ohľaduplný voči životnému prostrediu.
- (13) Cieľom prístupu ustanoveného v oznámení Komisie z 18. júna 2003 nazvanom „Integrovaná politika výrobkov – Rozvoj environmentálneho prístupu k životnému cyklu“, ktorý predstavuje hlavný inovačný prvok šiesteho environmentálneho akčného programu Spoločenstva, je zníženie vplyvu výrobku na životné prostredie počas jeho celého životného cyklu, a to vrátane výberu a použitia surovín, výroby, balenia, dopravy a distribúcie, inštalácie a údržby, používania a ukončenia používania. Zvážením vplyvu výrobku na životné prostredie počas jeho životného cyklu už vo fáze projektovania má vysoký potenciál umožniť environmentálne zlepšenie hospodárnym spôsobom vrátane účinného využívania zdrojov a materiálov, a tým aj plnenie cieľov tematickej stratégie v oblasti trvalo udržateľného využívania prírodných zdrojov. Mala by existovať dostatočná flexibilita, aby sa tento faktor mohol začleniť do projektovania výrobku, a pritom zohľadniť technické, funkčné a ekonomické zreteľ.
- (14) Napriek tomu, že je žiadúce mať komplexný prístup k environmentálnym vlastnostiam, zníženie emisií skleníkových plynov prostredníctvom zvýšenej energetickej účinnosti by sa malo do prijatia pracovného plánu považovať za prvoradý environmentálny cieľ.

(1) Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (15) Môže byť potrebné a opodstatnené ustanoviť špecifické kvantifikované požiadavky na ekodizajn niektorých výrobkov alebo niektorých ich environmentálnych aspektov s cieľom zaručiť, aby ich vplyv na životné prostredie bol minimálny. V súvislosti s naliehavou potrebou prispieť k dosiahnutiu záväzkov v rámci Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru OSN o zmene klímy a bez toho, aby bol dotknutý integrovaný prístup podporovaný v tejto smernici, je potrebné prideliť istú prioritu tým opatreniam, ktoré majú vysoký potenciál znížiť emisie skleníkových plynov pri nízkych nákladoch. Takéto opatrenia môžu prispievať aj k trvalo udržateľnému využívaniu zdrojov a tvoria hlavný prínos k desaťročnému rámcu programov pre trvalo udržateľnú výrobu a spotrebu dohodnutému na Svetovom summite o trvalo udržateľnom rozvoji v Johannesburgu od 26. augusta do 4. septembra 2002.
- (16) Vo všeobecnosti a ak je to vhodné, mala by sa spotreba energie energeticky významných výrobkov v stave pohotovosti alebo vo vypnutom stave znížiť na minimum nevyhnutné na ich riadne fungovanie.
- (17) Zatiaľ čo najvýkonnejšie výrobky či technológie dostupné na trhu vrátane medzinárodných trhov by sa mali považovať za referenčné, úroveň požiadaviek na ekodizajn by sa mala stanoviť na základe technických, ekonomických a ekologických analýz. Pružná metóda stanovenia úrovne týchto požiadaviek môže uľahčiť rýchle zlepšenie environmentálnych vlastností. Pri tejto analýze treba konzultovať so zainteresovanými stranami, ktoré by mali na nej aktívne spolupracovať. Vypracovanie povinných opatrení si vyžaduje riadne konzultácie zainteresovaných strán. Počas týchto konzultácií sa môže ukázať, že je nutné tieto opatrenia zavádzať postupne alebo že sú potrebné prechodné opatrenia. Stanovenie dočasných cieľov zvyšuje predvídateľnosť politiky, umožňuje prispôbiť vývojové cykly výroby a uľahčuje zainteresovaným stranám dlhodobé plánovanie.
- (18) Mali by sa uprednostniť alternatívne postupy, ako je samoregulácia zo strany priemyslu, ak by takýto postup zabezpečil výsledky danej politiky rýchlejšie alebo lacnejšie ako záväzné požiadavky. Legislatívne opatrenia môžu byť potrebné v prípadoch, keď sa trhové sily nedokážu vyvíjať správnym smerom alebo prijateľne rýchlo.
- (19) Samoregulácia vrátane dobrovoľných dohôd, ponúknutých ako jednostranné záväzky zo strany priemyslu, môže umožniť rýchly pokrok vďaka rýchlemu a nenákladnému vykonaniu a umožňuje pružné a vhodné prispôbenie sa technickým možnostiam a citlivým stránkam trhu.
- (20) Na to, aby sa mohli vyhodnotiť dobrovoľné dohody, či iné samoregulačné opatrenia predstavované ako alternatívy k vykonávacím opatreniam, mali by byť k dispozícii informácie aspoň o nasledujúcich otázkach: o otvorenosti účasti, pridanej hodnote, reprezentatívnosti, kvantifikovaných a rozvrhnutých cieľoch, zapojení občianskej spoločnosti, monitorovaní a predkladaní správ, nákladovej efektívnosti samoregulačnej iniciatívy a trvalej udržateľnosti.
- (21) Oznámenie Komisie zo 17. februára 2002 o environmentálnych zmluvách na úrovni Spoločenstva v rámci akčného plánu o zjednodušení a zlepšení regulačného prostredia by mohlo poskytnúť užitočný návod pri posudzovaní samoregulácie zo strany priemyslu v súvislosti s touto smernicou.
- (22) Táto smernica by mala tiež podporiť využívanie ekodizajnu v malých a stredných podnikoch (MSP) a vo veľmi malých podnikoch. Využívaniu môže pomôcť široká dostupnosť a ľahký prístup k informáciám týkajúcich sa udržateľnosti ich výrobkov.
- (23) Na energeticky významné výrobky, ktoré spĺňajú požiadavky na ekodizajn ustanovené vo vykonávacích opatreniach k tejto smernici, by malo byť umiestnené označenie CE a súvisiace informácie, aby sa mohli uviesť na vnútorný trh a voľne pohybovať. Rigorózna vynútiteľnosť vykonávacích opatrení je potrebná na to, aby sa znížil vplyv regulovaných energeticky významných výrobkov na životné prostredie a aby sa zabezpečila spravodlivá hospodárska súťaž.
- (24) Pri príprave vykonávacích opatrení a pracovného plánu by Komisia mala konzultovať so zástupcami členských štátov, ako aj so zainteresovanými stranami, ktorých sa týka daná skupina výrobkov, napríklad s priemyselným odvetvím vrátane MSP a remeselných odvetví, s odbormi, obchodníkmi, maloobchodníkmi, dovozcami, skupinami na ochranu životného prostredia a spotrebiteľskými organizáciami.
- (25) Pri príprave vykonávacích opatrení by Komisia mala tiež riadne zohľadniť existujúce vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa životného prostredia, bez toho, aby sa zmenšila existujúca a opodstatnená úroveň ochrany v členských štátoch, najmä tie, ktoré sa týkajú toxických látok, o ktorých členské štáty uviedli, že by sa mali zachovať.
- (26) Mali by sa zohľadniť moduly a pravidlá určené na použitie v technických harmonizačných smerniciach uvedené v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES z 9. júla 2008 o spoločnom rámci na uvádzanie výrobkov na trh ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (27) Orgány dohľadu by si mali vymieňať informácie o opatreniach plánovaných v rámci rozsahu pôsobnosti tejto smernice s cieľom zlepšiť dohľad nad trhom so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh⁽¹⁾. Takáto spolupráca by mala v maximálnej miere využívať elektronické spôsoby komunikácie a príslušné programy Spoločenstva. Mala by sa uľahčiť výmena informácií o environmentálnych vlastnostiach počas životného cyklu a o technických riešeniach. Jedným z najvýznamnejších prínosov tejto smernice je zhromažďovanie a rozširovanie fondu poznatkov vytvorených snahou výrobcov o ekodizajn.
- (28) Príslušným orgánom je vo všeobecnosti verejný alebo súkromný orgán určený verejnými orgánmi, ktorý predstavuje potrebné záruky nestrannosti a technickej spôsobilosti potrebnej na overenie toho, či je výrobok v zhode s uplatniteľnými vykonávacími opatreniami.
- (29) So zreteľom na to, že je dôležité vyhnúť sa nezhode, členské štáty by mali zabezpečiť, aby boli k dispozícii potrebné prostriedky na účinný dohľad nad trhom.
- (30) V súvislosti s informovanosťou a prípravou MSP na ekodizajn môže byť vhodné zvážiť sprievodné činnosti.
- (31) V záujme fungovania vnútorného trhu je mať normy, ktoré boli harmonizované na úrovni Spoločenstva. Po uverejnení odkazu na takúto normu v *Úradnom vestníku Európskej únie* by mal súlad s danou normou zakladať predpoklad zhody s príslušnými požiadavkami ustanovenými vo vykonávacom opatrení prijatom na základe tejto smernice, hoci by sa mali pripustiť aj iné spôsoby preukázania takejto zhody.
- (32) Jednou z hlavných úloh harmonizovaných noriem by mala byť pomoc výrobcom pri uplatňovaní vykonávacích opatrení prijatých podľa tejto smernice. Tieto normy môžu byť kľúčové na stanovenie skúšobných a meracích metód. V prípade všeobecných požiadaviek na ekodizajn by harmonizované normy mohli výrazne prispieť k tomu, aby naviedli výrobcov k vytvoreniu ekologického profilu svojich výrobkov v súlade s požiadavkami uplatniteľného vykonávacieho opatrenia. Tieto normy by mali jasne uvádzať väzby medzi ich ustanoveniami a súvisiacimi požiadavkami. Cieľom harmonizovaných noriem by nemalo byť fixné ustanovovanie limitov pre environmentálne aspekty.
- (33) Na účely vymedzenia pojmov použitých v tejto smernici je užitočné odkazovať na príslušné medzinárodné normy, napríklad ISO 14040.
- (34) Táto smernica je v súlade s určitými zásadami vykonávania nového prístupu ustanoveného v uznesení Rady zo 7. mája 1985 o novom prístupe k technickej harmonizácii a normám⁽²⁾ a odkazovania na harmonizované európske normy. Uznesenie Rady z 28. októbra 1999 o úlohe štandardizácie v Európe⁽³⁾ odporúča, aby Komisia preskúmala, či zásadu nového prístupu možno rozšíriť aj na doposiaľ nepokryté sektory ako prostriedok na skvalitnenie a zjednodušenie právnych predpisov vždy, keď je to možné.
- (35) Táto smernica dopĺňa existujúce nástroje Spoločenstva, napríklad smernicu Rady 92/75/EHS z 22. septembra 1992 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov domácimi spotrebičmi na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch⁽⁴⁾, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 zo 17. júla 2000 o revidovanej metóde Spoločenstva pri udeľovaní environmentálnej značky⁽⁵⁾, smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ)⁽⁶⁾, smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/95/ES z 27. januára 2003 o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach⁽⁷⁾ a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/121/ES z 18. decembra 2006, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok s cieľom prispôsobiť ju nariadeniu (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry⁽⁸⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 z 15. januára 2008 o programe Spoločenstva na označovanie energetickej účinnosti kancelárskych zariadení⁽⁹⁾. Synergické účinky medzi touto smernicou a existujúcimi nástrojmi Spoločenstva by mali prispieť k zvýšeniu ich príslušných vplyvov a k stanoveniu koherentných požiadaviek, ktoré budú môcť výrobcovia uplatňovať.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 141, 19.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ L 39, 13.2.2008, s. 1.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (36) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (37) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na zmenu a doplnenie alebo zrušenie smernice Rady 92/42/EHS ⁽²⁾ a smerníc Európskeho parlamentu a Rady 96/57/ES ⁽³⁾ a 2000/55/ES ⁽⁴⁾. Tieto zmeny a doplnenia alebo zrušenia musia byť prijaté v súlade s regulačným postupom s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (38) Komisia by mala byť tiež splnomocnená na prijatie vykonávacích opatrení ustanovujúcich požiadavky na ekodizajn určitých energeticky významných výrobkov vrátane zavedenia vykonávacích opatrení počas prechodného obdobia a v prípade potreby i ustanovení o vyvážení rôznych environmentálnych aspektov. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice jej doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (39) Komisia by mala na základe skúseností získaných pri uplatňovaní tejto smernice, smernice 2005/32/ES a vykonávacích opatrení preskúmať fungovanie, metódy a účinnosť tejto smernice a posúdiť vhodnosť rozšírenia rozsahu pôsobnosti nad rámec energeticky významných výrobkov. V rámci tohto preskúmania by Komisia mala konzultovať zástupcov členských štátov, ako aj príslušné zainteresované strany.
- (40) Členské štáty by mali ustanoviť sankcie, ktoré sa uložia v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (41) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečenie fungovania vnútorného trhu tým, že sa bude vyžadovať, aby výrobky dosahovali primeranú úroveň environmentálnych vlastností, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (42) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 2005/32/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva zo smernice 2005/32/ES.
- (43) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc stanovených v časti B prílohy IX do vnútroštátneho práva.
- (44) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽⁵⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica vytvára rámec na stanovenie požiadaviek Spoločenstva na ekodizajn energeticky významných výrobkov s cieľom zabezpečiť voľný pohyb týchto výrobkov na vnútornom trhu.
2. Táto smernica ustanovuje určenie požiadaviek, ktoré musia spĺňať energeticky významné výrobky, na ktoré sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, aby mohli byť uvedené na trh a/alebo uvedené do prevádzky. Prispieva k trvalo udržateľnému rozvoju tým, že zvyšuje energetickú účinnosť a úroveň ochrany životného prostredia, pričom zároveň zvyšuje bezpečnosť dodávky energie.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na prostriedky na prepravu osôb alebo prepravu tovaru.
4. Touto smernicou a vykonávacími opatreniami prijatými na jej základe nie sú dotknuté právne predpisy Spoločenstva o odpadovom hospodárstve a právne predpisy Spoločenstva o chemických látkach vrátane právnych predpisov Spoločenstva o fluórovaných skleníkových plynch.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 167, 22.6.1992, s. 17.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

1. „energeticky významný výrobok“ (ďalej len „výrobok“) je akýkoľvek tovar, ktorý má vplyv na spotrebu energie pri používaní, ktorý je uvádzaný na trh a/alebo do prevádzky vrátane dielov určených na začlenenie do energeticky významného výrobku, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, a uvedených na trh a/alebo uvádzaných do prevádzky ako samostatné diely pre koncových užívateľov, ktorých environmentálne vlastnosti možno samostatne posúdiť;
2. „súčiastky a podzostavy“ sú diely, ktoré sa majú začleniť do výrobku a ktoré sa neuvádzajú na trh a/alebo sa neuvádzajú do prevádzky ako samostatné diely pre koncových užívateľov, alebo ktorých environmentálne vlastnosti nemožno samostatne ohodnotiť;
3. „vykonávacie opatrenia“ sú opatrenia prijaté podľa tejto smernice, ktoré stanovujú požiadavky na ekodizajn vymedzených energeticky významných výrobkov alebo ich environmentálne aspekty;
4. „uvedenie na trh“ je sprístupnenie výrobku po prvýkrát na trhu Spoločenstva na účely jeho šírenia alebo používania v rámci Spoločenstva, či už odplatne alebo bezodplatne, a bez ohľadu na techniku predaja;
5. „uvedenie do prevádzky“ je prvé použitie výrobku na plánovaný účel koncovým užívateľom v Spoločenstve;
6. „výrobca“ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vyrába výrobky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica a je zodpovedná za ich zhodu s touto smernicou berúc do úvahy, že sú uvádzané na trh a/alebo uvádzané do prevádzky pod výrobcovým vlastným menom alebo obchodnou značkou alebo slúžia na výrobcove vlastné použitie. V prípade, že neexistuje výrobca tak, ako je vymedzený v prvej vete tohto bodu, ani dovozca, ako je vymedzený v bode 8, akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá uvádza na trh a/alebo do prevádzky výrobky podľa tejto smernice, sa považuje za výrobcu;
7. „splnomocnený zástupca“ je akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba usadená v Spoločenstve, ktorá bola výrobcom písomne poverená, aby v jeho mene vykonávala všetky alebo niektoré povinnosti a formality spojené s touto smernicou;
8. „dovozca“ je fyzická osoba alebo právnická osoba usadená v Spoločenstve, ktorá v rámci svojej obchodnej činnosti umiestni výrobok pochádzajúci z tretej krajiny na trh Spoločenstva;
9. „materiály“ sú všetky materiály použité počas životného cyklu výrobku;
10. „navrhovanie výrobku“ je súbor postupov, ktoré pretvárajú právne, technické, bezpečnostné, funkčné, trhové alebo iné požiadavky, ktoré výrobok musí spĺňať, do technickej špecifikácie takého výrobku;
11. „environmentálny aspekt“ je prvok alebo funkcia výrobku, ktoré môžu počas jeho životného cyklu pôsobiť na životné prostredie;
12. „vplyv na životné prostredie“ je akákoľvek zmena životného prostredia, ktorá je úplne alebo čiastočne spôsobená výrobkom počas jeho životného cyklu;
13. „životný cyklus“ sú po sebe nasledujúce a vzájomne prepojené fázy výrobku, počínajúc od použitia základnej suroviny až po konečné zneškodnenie;
14. „opätovné použitie“ je akákoľvek činnosť, pri ktorej sa výrobok alebo jeho súčiastky po ukončení svojho prvého použitia použijú na ten istý účel, na ktorý boli vytvorené, vrátane ďalšieho používania výrobku, ktorý bol vrátený do zberne, distribútorovi, recyklovateľovi alebo výrobcovi, ako aj opätovné používanie výrobku po jeho renovácii;
15. „recyklácia“ je opätovné spracovanie odpadového materiálu vo výrobnom procese na pôvodné účely alebo na iné účely s výnimkou energetického zhodnotenia;
16. „energetické zhodnotenie“ je použitie horľavého odpadu ako prostriedku na výrobu energie prostredníctvom priameho spálenia s iným odpadom alebo bez neho, avšak s využitím tepla;
17. „zhodnotenie“ je akákoľvek z príslušných činností uvedených v prílohe II B k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch ⁽¹⁾;
18. „odpad“ je akákoľvek látka alebo predmet z kategórií uvedených v prílohe I k smernici 2006/12/ES, ktorých sa držiteľ zbavuje, ktorých sa chce zbaviť alebo ktorých je povinný sa zbaviť;
19. „nebezpečný odpad“ je každý odpad, na ktorý sa vzťahuje článok 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS z 12. decembra 1991 o nebezpečných odpadoch ⁽²⁾;
20. „ekologický profil“ je opis vstupov a výstupov (napr. materiálov, emisií a odpadu) súvisiacich s výrobkom počas jeho životného cyklu, ktoré sú významné z hľadiska jeho vplyvu na životné prostredie a vyjadrujú sa vo fyzikálnych veličinách, ktoré možno odmerať, a to v súlade s vykonávacími opatreniami vzťahujúcimi sa na výrobok;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20.

21. „environmentálne vlastnosti“ výrobku sú výsledky riadenia environmentálnych aspektov výrobku zo strany výrobcu, ako sú uvedené v spise s technickou dokumentáciou výrobku;
22. „zlepšenie environmentálnych vlastností“ je proces skvalitnenia environmentálnych vlastností výrobku v priebehu nasledujúcich generácií, hoci nie nevyhnutne všetkých environmentálnych aspektov výrobku súčasne;
23. „ekodizajn“ je začlenenie environmentálnych aspektov do navrhovania výrobku s cieľom zlepšiť environmentálne vlastnosti výrobku počas celého jeho životného cyklu;
24. „požiadavka na ekodizajn“ je akákoľvek požiadavka ohľadom výrobku alebo akákoľvek požiadavka ohľadom navrhovania výrobku, ktorá má zlepšiť jeho environmentálne vlastnosti, alebo akákoľvek požiadavka na poskytnutie informácií týkajúcich sa environmentálnych aspektov výrobku;
25. „všeobecná požiadavka na ekodizajn“ je akákoľvek požiadavka na ekodizajn na základe ekologického profilu výrobku ako celku bez stanovených limitných hodnôt pre konkrétne environmentálne aspekty;
26. „špecifická požiadavka na ekodizajn“ je kvantifikovaná a merateľná požiadavka na ekodizajn týkajúca sa jednotlivého environmentálneho aspektu výrobku, napríklad energetickej spotreby pri používaní vypočítanej na danú jednotku výstupného výkonu;
27. „harmonizovaná norma“ je technická špecifikácia prijatá uznanou normalizačnou inštitúciou na základe mandátu Komisie v súlade s postupmi ustanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov⁽¹⁾ na účely vytvorenia európskej požiadavky, zhoda s ktorou nie je povinná.

Článok 3

Uvedenie na trh a/alebo uvedenie do prevádzky

1. Členské štáty prijímajú všetky vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že výrobky, na ktoré sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, môžu byť uvedené na trh a/alebo uvedené do prevádzky iba vtedy, ak spĺňajú požiadavky týchto opatrení a sú označené označením CE v súlade s článkom 5.
2. Členské štáty určujú orgány zodpovedné za dohľad nad trhom. Zabezpečia, aby tieto orgány mali a využívali právomoci potrebné na prijatie vhodných opatrení, ktoré im boli zverené

na základe tejto smernice. Členské štáty vymedzia úlohy, právomoci a organizačné opatrenia príslušných orgánov, ktoré sú oprávnené:

- a) organizovať v primeranej miere príslušné kontroly zhody výrobku a zaväzovať výrobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu k stiahnutiu výrobkov, ktoré nie sú v zhode, z trhu v súlade s článkom 7;
- b) vyžadovať, aby dotknuté strany predložili všetky potrebné informácie uvedené vo vykonávacích opatreniach;
- c) odoberať vzorky výrobkov a podrobovať ich kontrole zhody.

3. Členské štáty informujú Komisiu o výsledkoch dohľadu nad trhom a Komisia, ak je to vhodné, postúpi takéto informácie ostatným členským štátom.

4. Členské štáty zabezpečia, aby spotrebiteľia a iné dotknuté strany dostali príležitosť predkladať príslušným orgánom pripomienky k zhode výrobkov.

Článok 4

Povinnosti dovozcu

Ak výrobca nie je usadený na území Spoločenstva a nemá splnomocneného zástupcu, je dovozca povinný:

- a) zabezpečiť, že výrobok uvedený na trh a/alebo do prevádzky je v zhode s touto smernicou a s uplatniteľnými vykonávacími opatreniami a
- b) držať a sprístupniť vyhlásenie o zhode ES a technickú dokumentáciu.

Článok 5

Označovanie a vyhlásenie o zhode ES

1. Pred uvedením výrobku, na ktorý sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, na trh a/alebo pred jeho uvedením do prevádzky sa naň umiestni označenie CE a vydá sa vyhlásenie o zhode ES, v ktorom výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca zaručí a vyhlási, že výrobok spĺňa všetky príslušné ustanovenia uplatniteľného vykonávacieho opatrenia.

2. Označenie CE sa skladá z písmen „CE“, ako je znázornené v prílohe III.

3. Vyhlásenie o zhode ES obsahuje prvky uvedené v prílohe VI a odkazuje na príslušné vykonávacie opatrenie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. Na výrobky sa zakazuje umiestňovať označenia, ktoré by mohli významom alebo formou zavádzať užívateľov a spôsobiť zámenu s označením CE.

5. Členské štáty môžu vyžadovať, aby informácie predkladané v zmysle časti 2 prílohy I boli vyhotovené v úradnom jazyku (úradných jazykoch), keď je výrobok odovzdaný koncovému užívateľovi.

Členské štáty tiež povolia poskytovanie týchto informácií aj v jednom alebo vo viacerých úradných jazykoch inštitúcií Európskej únie.

Pri uplatňovaní prvého pododseku členské štáty zohľadnia najmä:

- a) či informácie možno poskytnúť formou harmonizovaných symbolov, alebo uznávaných kódov alebo inými prostriedkami a
- b) predpokladaný typ užívateľa výrobku a povahu informácií, ktoré treba poskytnúť.

Článok 6

Voľný pohyb

1. Členské štáty na svojich územiach nezakážu, neobmedzia ani nebránia uvedeniu na trh takého výrobku, ktorý spĺňa všetky príslušné ustanovenia uplatniteľného vykonávacieho opatrenia a na ktorom je umiestnené označenie CE v súlade s článkom 5, a/alebo jeho uvedeniu do prevádzky z dôvodu požiadaviek na ekodizajn týkajúcich sa parametrov ekodizajnu uvedených v časti 1 prílohy I, na ktoré sa vzťahuje uplatniteľné vykonávacie opatrenie.

2. Členské štáty na svojich územiach nezakážu, neobmedzia ani nebránia uvedeniu na trh takého výrobku, na ktorom je umiestnené označenie CE v súlade s článkom 5, a/alebo jeho uvedeniu do prevádzky z dôvodu požiadaviek na ekodizajn týkajúcich sa parametrov ekodizajnu uvedených v časti 1 prílohy I, pre ktorý sa v uplatniteľnom vykonávacom opatrení ustanovuje, že nie sú potrebné žiadne požiadavky na ekodizajn.

3. Členské štáty nebránia vystavovaniu takých výrobkov, ktoré nie sú v zhode s ustanoveniami uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, napríklad na obchodných veľtrhoch, výstavách a predvádzacích akciách, ak je viditeľne uvedené, že nesmú byť uvedené na trh a/alebo uvedené do prevádzky, pokiaľ sa nezabezpečí ich zhoda.

Článok 7

Ochranná doložka

1. Ak členský štát zistí, že výrobok, na ktorom je umiestnené označenie CE uvedené v článku 5 a ktorý je používaný podľa určeného spôsobu použitia, nespĺňa všetky príslušné ustanov-

enia uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca je povinný zabezpečiť, aby výrobok spĺňal ustanovenia uplatniteľného vykonávacieho opatrenia a/alebo označenia CE, a ukončil takýto protiprávny stav podľa podmienok stanovených členským štátom.

Ak existujú podklady, ktoré dostatočne preukazujú, že výrobok možno nie je v zhode, prijme členský štát potrebné opatrenia, ktoré, podľa závažnosti tejto nezahody, môžu viesť až k zákazu uvedenia tohto výrobku na trh, kým takýto výrobok nebude uvedený do zhody.

Ak nehoda trvá i naďalej, členský štát prijme rozhodnutie obmedzujúce alebo zakazujúce uvedenie na trh predmetného výrobku a/alebo jeho uvedenie do prevádzky alebo zabezpečí jeho stiahnutie z trhu.

V prípade zákazu alebo stiahnutia z trhu sú Komisia a ostatné členské štáty o tom okamžite informované.

2. V každom rozhodnutí členského štátu v zmysle tejto smernice, ktoré obmedzuje alebo zakazuje uvedenie výrobku na trh a/alebo jeho uvedenie do prevádzky, sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá.

Dotknutá strana je o takomto rozhodnutí bezodkladne informovaná a zároveň oboznámená aj o opravných prostriedkoch, ktoré má k dispozícii podľa vnútroštátnych právnych predpisov platných v dotknutom členskom štáte, a o lehotách vzťahujúcich sa na uvedené opravné prostriedky.

3. Členský štát bezodkladne informuje Komisiu a ostatné členské štáty o akomkoľvek rozhodnutí prijatom podľa odseku 1, pričom uvedie dôvody takéhoto rozhodnutia, a najmä to, či je nehoda spôsobená:

- a) nesplnením požiadaviek uplatniteľného vykonávacieho opatrenia;
- b) nesprávnym uplatňovaním harmonizovaných noriem podľa článku 10 ods. 2;
- c) nedostatkami v harmonizovaných normách podľa článku 10 ods. 2.

4. Komisia bezodkladne začne konzultácie s dotknutými stranami a môže využívať odborné poradenstvo poskytované nezávislými externými odborníkmi.

Po konzultáciách Komisia bezodkladne informuje členský štát, ktorý prijal rozhodnutie, a ďalšie členské štáty o svojich názoroch.

Ak sa Komisia domnieva, že rozhodnutie je neopodstatnené, bezodkladne o tom informuje členský štát.

5. Ak je rozhodnutie uvedené v odseku 1 tohto článku založené na nedostatkoch v harmonizovanej norme, Komisia bezodkladne začne postup ustanovený v článku 10 ods. 2, 3 a 4. Komisia zároveň informuje aj výbor uvedený v článku 19 ods. 1.

6. Členské štáty a Komisia prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie dôveryhodnosti informácií poskytnutých v rámci tohto postupu, ak je to opodstatnené.

7. Rozhodnutia prijaté členskými štátmi v zmysle tohto článku sa transparentným spôsobom zverejnia.

8. Stanovisko Komisie k týmto rozhodnutiam sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 8

Posudzovanie zhody

1. Pred uvedením výrobku, na ktorý sa vzťahuje vykonávacie opatrenie, na trh a/alebo jeho uvedením do prevádzky zabezpečí výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca vykonanie posúdenia zhody výrobku so všetkými príslušnými požiadavkami uplatniteľného vykonávacieho opatrenia.

2. Postupy posudzovania zhody sa upravujú vo vykonávacích opatreniach a výrobcom ponechajú výber medzi vnútornou kontrolou navrhovania vymedzenou v prílohe IV k tejto smernici a systémom riadenia vymedzeným v prílohe V k tejto smernici. Ak je to riadne opodstatnené a primerané riziku, postup posúdenia zhody sa vyberie spomedzi príslušných modulov opísaných v prílohe II k rozhodnutiu č. 768/2008/ES.

Ak má členský štát k dispozícii presvedčivé údaje o pravdepodobnej nezhode výrobku, čo najskôr uverejní odôvodnené posúdenie zhody tohto výrobku, ktoré môže vykonať príslušný orgán s cieľom podniknúť, ak je to vhodné, včasné kroky na nápravu.

Ak je výrobok, na ktorý sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, navrhovaný organizáciou zaregistrovanou v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 z 19. marca 2001, ktorým sa umožňuje dobrovoľná účasť organizácií v systéme Spoločenstva pre ekologické riadenie a audit (EMAS) ⁽¹⁾ a navrhovanie výrobkov je zahrnuté v predmete tejto registrácie, predpokladá sa, že systém riadenia takejto organizácie je v súlade s požiadavkami prílohy V k tejto smernici.

Ak je výrobok, na ktorý sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, navrhovaný organizáciou so systémom riadenia, ktorý zahŕňa

navrhovanie výrobkov a ktorý sa uplatňuje v súlade s harmonizovanými normami, ktorých referenčné čísla boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, predpokladá sa, že tento systém riadenia je v súlade s príslušnými požiadavkami prílohy V.

3. Po uvedení výrobku, na ktorý sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, na trh a/alebo jeho uvedení do prevádzky, uchováva výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca príslušné dokumenty týkajúce sa vykonaného posúdenia zhody a vydané vyhlásenia o zhode ES k dispozícii na kontrolu zo strany členských štátov, a to 10 rokov od vyrobenia posledného takého výrobku.

Príslušné dokumenty sa sprístupnia do 10 dní od doručenia žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

4. Dokumenty týkajúce sa posúdenia zhody a vyhlásenia o zhode ES uvedené v článku 5 sa vyhotovia v jednom z úradných jazykov inštitúcií Európskej únie.

Článok 9

Predpoklad zhody

1. Členské štáty považujú výrobok, na ktorom je umiestnené označenie CE uvedené v článku 5, za výrobok, ktorý spĺňa príslušné ustanovenia uplatniteľného vykonávacieho opatrenia.

2. Členské štáty považujú výrobok, pri ktorom sa použili harmonizované normy, ktorých referenčné čísla boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, za výrobok, ktorý spĺňa všetky príslušné požiadavky uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, ktorého sa tieto normy týkajú.

3. Predpokladá sa, že výrobky, ktorým bola pridelená environmentálna značka Spoločenstva podľa nariadenia (ES) č. 1980/2000, spĺňajú požiadavky na ekodizajn uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, pokiaľ tieto požiadavky spĺňa environmentálna značka.

4. Na účely predpokladu zhody v súvislosti s touto smernicou môže Komisia v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 19 ods. 2 rozhodnúť, že iné environmentálne značky spĺňajú rovnocenné podmienky ako environmentálna značka Spoločenstva podľa nariadenia (ES) č. 1980/2000. Platí predpoklad, že výrobky, ktorým bola pridelená takáto iná environmentálna značka, spĺňajú požiadavky na ekodizajn uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, pokiaľ tieto požiadavky spĺňa daná environmentálna značka.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 114, 24.4.2001, s. 1.

Článok 10

Harmonizované normy

1. Členské štáty v najvyššej možnej miere zabezpečia prijatie vhodných opatrení s cieľom umožniť na vnútroštátnej úrovni konzultácie s dotknutými stranami o procese prípravy a monitorovania harmonizovaných noriem.

2. Ak sa členský štát alebo Komisia domnievajú, že harmonizované normy, ktorých použitie sa predpokladá na splnenie špecifických ustanovení uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, ich nespĺňajú úplne, dotknutý členský štát alebo Komisia o tom informujú stály výbor zriadený podľa článku 5 smernice 98/34/ES, pričom uvedú dôvody. Výbor urýchlene vydá stanovisko.

3. Na základe tohto stanoviska výboru Komisia rozhodne, či uverejní, neuverejní, uverejní s obmedzením, zachová, alebo stiahne odkazy na dotknuté harmonizované normy v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

4. Komisia informuje príslušnú európsku normalizačnú inštitúciu a v prípade potreby vydá nový mandát na účely revízie dotknutých harmonizovaných noriem.

Článok 11

Požiadavky na súčiastky a podzostavy

Vykonávacie opatrenia môžu vyžadovať, aby výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca, ktorý uvádza súčiastky a podzostavy na trh a/alebo ich uvádza do prevádzky, poskytol výrobcovi výrobku, na ktorý sa vzťahujú vykonávacie opatrenia, príslušné informácie o materiálovom zložení a o spotrebe energie, materiálov a/alebo zdrojov daných súčiastok alebo podzostáv.

Článok 12

Administratívna spolupráca a výmena informácií

1. Členské štáty zabezpečia prijatie vhodných opatrení s cieľom povzbudiť orgány zodpovedné za vykonávanie tejto smernice k vzájomnej spolupráci a k vzájomnému poskytovaniu informácií spolu s Komisiou s cieľom napomôcť uplatňovaniu tejto smernice a najmä vykonávaniu jej článku 7.

Administratívna spolupráca a výmena informácií v maximálnej miere využívajú elektronické spôsoby komunikácie a môžu byť podporované príslušnými programami Spoločenstva.

Členské štáty informujú Komisiu o orgánoch zodpovedných za uplatňovanie tejto smernice.

2. O presnej povahe a štruktúre výmeny informácií medzi Komisiou a členskými štátmi sa rozhodne v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 19 ods. 2.

3. Komisia prijme vhodné opatrenia, aby povzbudila spoluprácu medzi členskými štátmi uvedenú v tomto článku a prispela k nej.

Článok 13

Malé a stredné podniky

1. V kontexte programov, z ktorých môžu mať úžitok malé a stredné podniky (MSP) a veľmi malé podniky, Komisia zohľadňuje iniciatívy, ktoré pomáhajú MSP a veľmi malým podnikom zahrnúť do navrhovania ich výrobkov environmentálne aspekty vrátane energetickej účinnosti.

2. Vykonávacie opatrenie môže byť sprevádzané usmerneniami zahŕňajúcimi špecifiká MSP aktívnych v dotknutom sektore výrobkov. V prípade potreby a v súlade s odsekom 1 môže Komisia vytvoriť ďalší špecializovanejší materiál, aby uľahčila uplatňovanie tejto smernice zo strany MSP.

3. Členské štáty zabezpečia, najmä prostredníctvom posilnenia podporných sietí a štruktúr, že podporujú MSP a veľmi malé podniky, aby prijímali environmentálny prístup už vo fáze navrhovania výrobku a prispôbovali sa budúcej európskej legislatíve.

Článok 14

Informovanosť spotrebiteľov

V súlade s uplatniteľným vykonávacím opatrením výrobcovia zabezpečia formou, ktorú považujú za primeranú, že spotrebiteľia výrobkov majú:

a) potrebné informácie o úlohe, ktorú môžu mať v trvalo udržateľnom používaní výrobku, a

b) v prípadoch, keď to vyžadujú vykonávacie opatrenia, ekologický profil výrobku a výhody ekodizajnu.

Článok 15

Vykonávacie opatrenia

1. Ak výrobok spĺňa kritériá stanovené v odseku 2 tohto článku, vzťahuje sa naň vykonávacie opatrenie alebo samoregulačné opatrenie podľa odseku 3 písm. b) tohto článku. Tieto vykonávacie opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 19 ods. 3.

2. Kritériá uvedené v odseku 1 sú tieto:

- a) podľa posledných dostupných údajov predstavuje významný objem odbytu výrobku v rámci Spoločenstva orientačne viac ako 200 000 jednotiek ročne;
- b) výrobok musí mať vzhľadom na objem uvedený na trh alebo do prevádzky významný dopad na životné prostredie v rámci Spoločenstva, ako sa uvádza v strategických prioritách Spoločenstva uvedených v rozhodnutí č. 1600/2002/ES, a
- c) výrobok predstavuje významný potenciál zlepšenia vplyvu na životné prostredie bez neprimerane vysokých nákladov, pričom sa berie do úvahy najmä:
 - i) neexistencia príslušných právnych predpisov Spoločenstva alebo neschopnosť trhových síl riadne riešiť tento problém a
 - ii) veľké rozdiely v environmentálnych vlastnostiach výrobkov, ktoré sú dostupné na trhu a majú rovnocenné použitie.

3. Pri príprave návrhu vykonávacieho opatrenia zohľadní Komisia názory výboru uvedeného v článku 19 ods. 1 a ďalej vezme do úvahy:

- a) priority Spoločenstva v oblasti životného prostredia, napríklad priority stanovené v rozhodnutí č. 1600/2002/ES alebo v Európskom programe klimatických zmien (ECCP), a
- b) príslušné právne predpisy Spoločenstva a samoreguláciu, napríklad dobrovoľné dohody, ktoré by po hodnotení podľa článku 17 mali dosiahnuť strategické ciele rýchlejšie a pri nižších výdavkoch než povinné požiadavky.

4. Pri príprave návrhu vykonávacieho opatrenia Komisia:

- a) vezme do úvahy životný cyklus výrobku a všetky jeho dôležité environmentálne aspekty, okrem iného energetickú účin-

nosť. Hĺbka analýzy environmentálnych aspektov a realizovateľnosti ich zlepšenia bude úmerná ich významu. Prijatie požiadaviek na ekodizajn významných environmentálnych aspektov výrobku sa nemá odkladať z dôvodu neistôt súvisiacich s ďalšími aspektmi;

- b) vypracuje hodnotenie, v ktorom posúdi vplyv výrobkov na životné prostredie, spotrebiteľov a výrobcov vrátane MSP, z hľadiska konkurencieschopnosti, vrátane trhov nachádzajúcich sa mimo Spoločenstva, inovácie, prístupu na trh a nákladov a výnosov;
- c) zohľadní existujúce vnútroštátne právne predpisy v oblasti životného prostredia, ktoré členské štáty považujú za relevantné;
- d) vykoná vhodné konzultácie so zainteresovanými stranami;
- e) vypracuje odôvodnenie k návrhu vykonávacieho opatrenia na základe posúdenia uvedeného v písmene b) a
- f) určí dátum (dátumy) na vykonanie, akékoľvek fázo- vé alebo prechodné opatrenia alebo obdobia, pričom zohľadní najmä možné vplyvy na MSP alebo na špecifické skupiny výrobkov vyrábaných predovšetkým MSP.

5. Vykonávacie opatrenia spĺňajú všetky tieto kritériá:

- a) z hľadiska užívateľa nemajú žiadny významný negatívny vplyv na funkčnosť výrobku;
- b) nemajú nežiadúci vplyv na zdravie, bezpečnosť a životné prostredie;
- c) nemajú žiadny významný negatívny vplyv na spotrebiteľov, najmä pokiaľ ide o cenovú dostupnosť a náklady na výrobok počas jeho životného cyklu;
- d) nemajú žiadny významný negatívny vplyv na konkurencieschopnosť priemyslu;
- e) stanovenie požiadavky na ekodizajn v zásade nemá za následok uloženie povinnosti prevzatia technológií, ktoré vlastní určitý výrobca, inými výrobcami a
- f) neukladajú výrobcovi nadmerné administratívne zaťaženie.

6. Vykonávacie opatrenia stanovia požiadavky na ekodizajn v súlade s prílohou I a/alebo prílohou II.

Špecifické požiadavky na ekodizajn sa zavedú pre vybrané environmentálne aspekty s významným vplyvom na životné prostredie.

Vykonávacie opatrenia môžu ustanoviť aj to, že pre určité špecifické parametre ekodizajnu uvedené v časti 1 prílohy I nie je potrebná žiadna požiadavka na ekodizajn.

7. Požiadavky sa vyjadrujú tak, aby sa zabezpečilo, že orgány vykonávajúce dohľad nad trhom môžu overovať zhodu výrobku s požiadavkami vykonávacieho opatrenia. Vykonávacie opatrenie špecifikuje, či overovanie možno vykonať priamo na výrobku, alebo na základe technickej dokumentácie.

8. Vykonávacie opatrenia obsahujú prvky uvedené v prílohe VII.

9. Príslušné štúdie a analýzy použité Komisiou pri príprave vykonávacích opatrení by mali byť verejne prístupné, berúc do úvahy najmä ľahký prístup a využitie zo strany zainteresovaných MSP.

10. Vykonávacie opatrenie určujúce požiadavky na ekodizajn v prípade potreby obsahuje ustanovenia o vyrovnaní rôznych environmentálnych aspektov. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 19 ods. 3.

Článok 16

Pracovný plán

1. V súlade s kritériami vymedzenými v článku 15 a po porade s konzultačným fórom uvedeným v článku 18 Komisia najneskôr do 21. októbra 2011 vypracuje pracovný plán, ktorý sa sprístupní verejnosti.

Tento pracovný plán určí na tri nasledujúce roky informatívny zoznam skupín výrobkov, ktoré sa považujú za priority na prijatie vykonávacích opatrení.

Komisia pracovný plán pravidelne mení a dopĺňa po porade s konzultačným fórom.

2. Počas prechodného obdobia do vypracovania prvého pracovného plánu uvedeného v odseku 1 tohto článku a v súlade s kritériami vymedzenými v článku 15 a po porade s konzultačným fórom však Komisia vo vhodných prípadoch zavedie vopred:

a) vykonávacie opatrenia začínajúc tými výrobkami, ktoré ECCP označil za výrobky, ktoré poskytujú veľký potenciál na hospodárne zníženie emisií skleníkových plynov, ako sú

napríklad zariadenia na vykurovanie a ohrev teplej vody, elektromotory, osvetlenie v domácnostiach a treťom sektore, domáce spotrebiče, kancelárske vybavenie v domácnostiach a treťom sektore, spotrebná elektronika a HVAC systém (ohrievací ventilačný klimatizačný systém), a

b) pre skupinu výrobkov osobitné vykonávacie opatrenie na zníženie strát v stave pohotovosti.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 19 ods. 3.

Článok 17

Samoregulácia

Dobrovoľné dohody alebo iné samoregulačné opatrenia predstavované ako alternatívy k vykonávacím opatreniam v kontexte tejto smernice sa hodnotia prinajmenšom na základe prílohy VIII.

Článok 18

Konzultačné fórum

Komisia zabezpečí, aby pri výkone svojich činností zachovala pri každom vykonávacom opatrení vyváženú účasť zástupcov členských štátov, ako aj príslušných zainteresovaných strán, ktorých sa daný výrobok alebo skupina výrobkov týka, napríklad priemyslu vrátane MSP, remesiel, obchodníkov, maloobchodníkov, dovozcov, skupín na ochranu životného prostredia a spotrebiteľských organizácií. Tieto strany prispievajú predovšetkým k definovaniu a prepracovaniu vykonávacích opatrení, k preskúmaniu účinnosti vytvorených mechanizmov dohľadu nad trhom, ako aj k hodnoteniu dobrovoľných dohôd a iných samoregulačných opatrení. Tieto strany sa stretnú v konzultačnom fóre. Rokovací poriadok fóra ustanoví Komisia.

Článok 19

Výbor

1. Komisii pomáha výbor.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 20**Sankcie**

Členské štáty ustanovia pravidlá pre prípad porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce, pričom zohľadňujú rozsah nezhody a počet kusov nezhodných výrobkov uvedených na trh Spoločenstva. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii do 20. novembra 2010 a bezodkladne oznámia všetky ich následné zmeny a doplnenia.

Článok 21**Preskúmanie**

Komisia najneskôr do roku 2012 preskúma účinnosť tejto smernice a jej vykonávacích opatrení, pričom zahrnie okrem iného:

- a) metodiku určovania a pokrytia dôležitých environmentálnych parametrov, ako je napríklad účinné využívanie zdrojov pri zohľadnení celého životného cyklu výrobkov;
- b) prah na vykonávacie opatrenia;
- c) mechanizmy dohľadu nad trhom a
- d) akúkoľvek relevantnú stimulovanú samoreguláciu.

Na základe tohto preskúmania, a najmä po zvážení skúseností s rozšíreným rozsahom pôsobnosti tejto smernice, Komisia po porade s konzultačným fórom uvedeným v článku 18 posúdi predovšetkým vhodnosť rozšírenia pôsobnosti smernice na iné ako energeticky významné výrobky, aby sa dosiahlo výrazné zníženie vplyvu na životné prostredie počas celého životného cyklu takých výrobkov, a podľa potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade návrhy na zmenu a doplnenie tejto smernice.

Článok 22**Dôvernosť**

Požiadavky na poskytovanie informácií výrobcom a/alebo jeho splnomocneným zástupcom uvedené v článku 11 a v časti 2 prílohy I musia byť primerané a musia zohľadňovať oprávnenú požiadavku na dôvernosť obchodne citlivých informácií.

Článok 23**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu

s článkami 1 až 9, 11, 14, 15 a 20 a prílohami I až V, VII a VIII do 20. novembra 2010. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Uvedú tiež vyhlásenie, že odkazy v existujúcich zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a o vyhlásení upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 24**Zrušujúce ustanovenie**

Smernica 2005/32/ES, zmenená a doplnená smernicou uvedenou v časti A prílohy IX, sa týmto zrušuje bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc uvedených v časti B prílohy IX do ich vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s tabuľkou zhody v prílohe X.

Článok 25**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 26**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 21. októbra 2009

Za Európsky parlament

predseda

J. BUZEK

Za Radu

predsedníčka

C. MALMSTRÖM

PRÍLOHA I

Metóda určovania všeobecných požiadaviek na ekodizajn

(podľa článku 15 ods. 6)

Cieľom všeobecných požiadaviek na ekodizajn je zlepšiť environmentálne vlastnosti výrobkov s dôrazom na jeho dôležité environmentálne aspekty bez toho, aby sa určovali hraničné hodnoty. Metóda uvedená v tejto prílohe sa musí uplatniť vtedy, keď nie je vhodné stanoviť hraničné hodnoty pre skupinu skúmaných výrobkov. Komisia pri príprave návrhu vykonávacieho opatrenia, ktorý predloží výboru uvedenému v článku 19 ods. 1, musí určiť dôležité environmentálne aspekty, ktoré musia byť špecifikované vo vykonávacom opatrení.

Pri príprave vykonávacích opatrení upravujúcich všeobecné požiadavky na ekodizajn v zmysle článku 15 Komisia podľa potreby musí určiť pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje vykonávacie opatrenie, príslušné parametre ekodizajnu spomedzi tých, ktoré sú uvedené v časti 1, požiadavky na poskytnutie informácií spomedzi tých, ktoré sú uvedené v časti 2, a požiadavky na výrobcu uvedené v časti 3.

Časť 1. Parametre ekodizajnu pre výrobky

1.1. Pokiaľ sa týkajú navrhovania výrobku, dôležité environmentálne aspekty sa musia zistiť v súvislosti s týmito fázami životného cyklu výrobku:

- a) výber a použitie surovín;
- b) výroba;
- c) balenie, doprava a distribúcia;
- d) inštalácia a údržba;
- e) používanie a
- f) ukončenie používania, čo označuje stav, keď výrobok dosiahol koniec svojho prvého používania až po jeho konečné zneškodnenie.

1.2. V každej fáze sa podľa relevantnosti musia posudzovať tieto environmentálne aspekty:

- a) predpokladaná spotreba materiálov, energie a iných zdrojov, napríklad čerstvej vody;
- b) predpokladané emisie do ovzdušia, vody alebo pôdy;
- c) predpokladané znečistenie pôsobením fyzikálnych účinkov ako hluk, vibrácie, žiarenie, elektromagnetické polia;
- d) predpokladaný vznik odpadového materiálu a
- e) možnosti opätovného využitia, recyklácie a zhodnotenia materiálov a/alebo energie s ohľadom na smernicu 2002/96/ES.

1.3. Na posúdenie potenciálu na zlepšenie environmentálnych aspektov uvedených v bode 1.2 sa podľa vhodnosti musia použiť najmä tieto parametre, ktoré podľa potreby doplnia i ďalšie parametre:

- a) hmotnosť a objem výrobku;
- b) použitie materiálov získaných z recyklačných činností;
- c) spotreba energie, vody a iných zdrojov počas životného cyklu;

- d) použitie látok klasifikovaných ako nebezpečné pre zdravie a/alebo nebezpečné pre životné prostredie podľa smernice Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok ⁽¹⁾ a so zreteľom na právne predpisy o uvádzaní určitých látok na trh a ich používaní, napríklad smernica Rady 76/769/EHS z 27. júla 1976 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na obmedzenia uvádzania na trh a používania niektorých nebezpečných látok a prípravkov ⁽²⁾ alebo smernica 2002/95/ES;
- e) množstvo a povaha spotrebného materiálu potrebného na správne používanie a údržbu;
- f) jednoduchosť opätovného použitia a recyklácie vyjadrená: počtom použitých materiálov a súčiastok, použitím štandardných súčiastok, časom potrebným na demontáž, zložitou nástrojov potrebných na demontáž, použitím noriem kódovania súčiastok a materiálov na účely zistenia súčiastok a materiálov vhodných na opätovné použitie a recykláciu (vrátane označenia plastových dielov v súlade s normami ISO), použitím ľahko recyklovateľných materiálov, jednoduchým prístupom k cenným a ostatným recyklovateľným súčiastkam a materiálom, jednoduchým prístupom k súčiastkam a materiálom obsahujúcim nebezpečné látky;
- g) začlenenie použitých súčiastok;
- h) vyhýbanie sa technickým riešeniam, ktoré sú nepriaznivé pre opätovné použitie a recykláciu súčiastok a celých spotrebičov;
- i) predĺženie životnosti vyjadrené: minimálnou zaručenou životnosťou, minimálnou dobou dostupnosti náhradných dielov, modularitou, aktualizovateľnosťou, opraviteľnosťou;
- j) množstvo vznikajúceho odpadu a množstvo vznikajúceho nebezpečného odpadu;
- k) emisie do ovzdušia (skleníkové plyny, kyselinotvorné látky, prchavé organické zlúčeniny, látky spôsobujúce stenčovanie ozónovej vrstvy, perzistentné organické znečisťujúce látky, ťažké kovy, jemné častice a suspenzované častice) bez toho, aby tým bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/68/ES zo 16. decembra 1997 o aproximácii zákonov členských štátov, ktoré sa týkajú opatrení voči emisiám plyných a tuhých znečisťujúcich látok zo spaľovacích motorov inštalovaných v necestných pojazdných strojoch ⁽³⁾;
- l) emisie do vody (ťažké kovy, látky s nežiaducim účinkom na kyslíkovú rovnováhu, perzistentné organické znečisťujúce látky) a
- m) emisie do pôdy (najmä priesaky a úniky nebezpečných látok počas fázy používania výrobku a možnosť vytečenia pri jeho zneškodňovaní ako odpadu).

Časť 2. Požiadavky vzťahujúce sa na poskytovanie informácií

Vykonávacie opatrenia môžu vyžadovať, aby výrobca poskytol informácie, ktoré môžu ovplyvňovať spôsob zaobchádzania, používania alebo recyklácie výrobkov inými stranami ako výrobcom. Tieto informácie môžu podľa potreby zahŕňať:

- a) informácie od projektanta týkajúce sa výrobného procesu;
- b) informácie pre spotrebiteľov o dôležitých environmentálnych charakteristikách a vlastnostiach výrobku, ktoré sa priložia k výrobku pri uvedení na trh, aby spotrebiteľia mohli porovnať tieto aspekty výrobkov;
- c) informácie pre spotrebiteľov o spôsobe inštalácie, používania a údržby výrobku s cieľom minimalizovať jeho vplyv na životné prostredie a zabezpečiť optimálnu životnosť, ako aj o spôsobe vrátenia výrobku po ukončení jeho používania a podľa potreby aj informácie o období, počas ktorého sú k dispozícii náhradné diely a možnosti aktualizácie výrobkov, a
- d) informácie pre zariadenia zaoberajúce sa demontážou, recykláciou alebo zneškodnením po uplynutí životného cyklu.

Ak je to možné, informácie by sa mali uviesť na výrobku.

Tieto informácie musia zohľadniť povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov Spoločenstva, napríklad zo smernice 2002/96/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 59, 27.2.1998, s. 1.

Časť 3. Požiadavky na výrobcu

1. Vo vzťahu k tým environmentálnym aspektom, ktoré vykonávacie opatrenie označuje za aspekty, ktoré možno vo veľkej miere ovplyvniť navrhovaním výrobku, výrobcovia výrobkov musia vykonávať posudzovanie modelu výrobku počas celého jeho životného cyklu na základe reálneho predpokladu obvyklých podmienok a účelov použitia. Ďalšie environmentálne aspekty možno skúmať na základe dobrovoľnosti.

Na základe tohto posúdenia musia výrobcovia vyhotoviť ekologický profil výrobku. Musí vychádzať z charakteristiky výrobku týkajúcej sa životného prostredia a zo vstupov alebo výstupov počas životného cyklu výrobku vyjadrených v merateľných fyzikálnych veličinách.

2. Výrobcovia musia použiť toto posúdenie na vyhodnotenie alternatívnych konštrukčných riešení a dosiahnutých environmentálnych vlastností výrobku v porovnaní s referenčnými hodnotami.

Referenčné hodnoty musí určiť Komisia vo vykonávacom opatrení na základe informácií získaných počas prípravy opatrenia.

Výber konkrétneho konštrukčného riešenia musí dosiahnuť primeranú rovnováhu medzi rôznymi environmentálnymi aspektmi a medzi environmentálnymi aspektmi a inými relevantnými hľadiskami, napríklad bezpečnosťou a ochranou zdravia, technickými požiadavkami na funkčnosť, kvalitou a výkonom a ekonomickými aspektmi vrátane výrobných nákladov a predajnosti, pričom musí byť dodržaný súlad s príslušnými právnymi predpismi.

PRÍLOHA II

Metóda určovania špecifických požiadaviek na ekodizajn

(podľa článku 15 ods. 6)

Cieľom špecifických požiadaviek na ekodizajn je zlepšiť vybraný environmentálny aspekt výrobku. Môžu byť vo forme požiadaviek na zníženie spotrebu konkrétneho zdroja, ako je limit čerpania zdroja v rôznych fázach životného cyklu výrobku (napr. limit na spotrebu vody vo fáze používania alebo limit množstva konkrétneho materiálu zabudovaného do výrobku, alebo požiadavka na minimálne množstvo recyklovaného materiálu).

Pri príprave vykonávacích opatrení upravujúcich špecifické požiadavky na ekodizajn podľa článku 15 Komisia podľa vhodnosti musí určiť pre výrobky, na ktoré sa vzťahuje vykonávanie opatrenie, príslušné parametre ekodizajnu spomedzi tých, ktoré sú uvedené v časti I prílohy I, a v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 19 ods. 2 úroveň týchto požiadaviek:

1. Pri technickej, environmentálnej a ekonomickej analýze sa musí vybrať istý počet reprezentatívnych modelov predmetných výrobkov na trhu a zistia sa technické možnosti zlepšenia environmentálnych vlastností výrobku, pričom sa zohľadní ekonomická únosnosť možností a zabráni sa výraznej strate výkonu alebo užitočnosti pre spotrebiteľa.

Pri posudzovaných environmentálnych aspektoch sa musí zistiť aj technická, environmentálna a ekonomická analýza a určia sa výrobky a technológie s najlepším výkonom dostupné na trhu.

Počas analýzy, ako aj pri stanovení požiadaviek, treba vziať do úvahy úroveň výrobkov dostupných na medzinárodných trhoch a referenčné hodnoty stanovené v právnych predpisoch iných krajín.

Na základe tejto analýzy a pri zohľadnení ekonomickej a technickej uskutočniteľnosti, ako aj potenciálu zlepšenia sa musia prijať konkrétne opatrenia s cieľom minimalizovať vplyv výrobku na životné prostredie.

V súvislosti s energeticou spotrebou pri používaní sa musí stanoviť úroveň energetickej účinnosti alebo spotreby tak, aby boli náklady počas životného cyklu reprezentatívnych modelov výrobkov pre koncových užívateľov minimálne vzhľadom na vplyvy na iné environmentálne aspekty. Metóda analýzy nákladov počas životného cyklu využíva skutočnú diskontnú sadzbu na základe údajov poskytnutých Európskou centrálnou bankou a reálnu životnosť výrobkov; vychádza zo súčtu zmien kúpnej ceny (následkom zmien priemyselných nákladov) a prevádzkových nákladov, ktoré vyplývajú z rôznych úrovní možností technického vylepšenia, znižovaných počas životnosti predmetných reprezentatívnych modelov výrobkov. Prevádzkové výdavky pokrývajú predovšetkým spotrebu energie a dodatočné výdavky na iné zdroje, napríklad vodu alebo čistiaci prostriedok.

Analýza citlivosti týkajúca sa príslušných faktorov, napríklad ceny energie alebo iného zdroja, nákladov na suroviny alebo výrobných nákladov, diskontných sadzieb, a podľa potreby aj externých environmentálnych nákladov, vrátane úspor emisií skleníkových plynov, sa musí vykonávať s cieľom zistiť, či došlo k výrazným zmenám a či sú celkové závery spoľahlivé. Požiadavka sa upraví zodpovedajúcim spôsobom.

Podobný postup sa môže uplatniť aj pre iné zdroje, napríklad vodu.

2. Pri vytváraní technických, environmentálnych a ekonomických analýz možno použiť informácie dostupné v rámci iných aktivít Spoločenstva.

To platí aj pre informácie z existujúcich programov uplatňovaných v iných častiach sveta na stanovenie špecifických požiadaviek na ekodizajn výrobkov, ktoré sú predmetom obchodu s hospodárskymi partnermi Európskej únie.

3. Dátum nadobudnutia účinnosti požiadavky musí zohľadňovať cyklus potrebný na zmenu navrhovania predmetného výrobku.

PRÍLOHA III

Označenie CE

(podľa článku 5 ods. 2)

Označenie CE musí mať výšku najmenej 5 mm. Ak sa označenie CE znižuje alebo zväčšuje, musia sa dodržať proporcie znázornené na uvedenom nákrese s mriežkou.

Označenie CE sa musí umiestniť na výrobok. Pokiaľ to nie je možné, musí sa umiestniť na obal a uviesť v sprievodnej dokumentácii.

PRÍLOHA IV

Vnútorá kontrola návrhu

(podľa článku 8 ods. 2)

1. Táto príloha opisuje postup, ktorým výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca, ktorý plní povinnosti ustanovené v bode 2, zabezpečuje a vyhlasuje, že výrobok spĺňa príslušné požiadavky uplatniteľného vykonávacieho opatrenia. Vyhlásenie o zhode ES sa môže týkať jedného alebo viacerých výrobkov a musí byť uchovávané výrobcom.
 2. Spis s technickou dokumentáciou, ktorý umožňuje posúdenie zhody výrobku s požiadavkami uplatniteľného vykonávacieho opatrenia, musí vyhotoviť výrobca.

Dokumentácia musí obsahovať najmä:
 - a) všeobecný opis výrobku a jeho plánovaného použitia;
 - b) výsledky relevantných štúdií environmentálneho posudzovania vykonané výrobcom a/alebo odkazy na literatúru o environmentálnom posudzovaní alebo prípadové štúdie, ktoré výrobca používa pri hodnotení, dokumentovaní a určovaní konštrukčných riešení výrobku;
 - c) ekologický profil, ak ho vyžaduje vykonávacie opatrenie;
 - d) prvky konštrukčnej špecifikácie výrobku týkajúce sa environmentálnych aspektov navrhovania výrobku;
 - e) zoznam príslušných noriem uvedených v článku 10, aplikovaných vcelku alebo čiastočne, a opis prijatých riešení pre splnenie požiadaviek uplatniteľného vykonávacieho opatrenia v prípadoch, kedy sa neuplatnili normy uvedené v článku 10, alebo ak sa tieto normy nevzťahujú na úplne všetky požiadavky uplatniteľného vykonávacieho opatrenia;
 - f) kópie informácií týkajúcich sa environmentálnych aspektov navrhovania výrobku, ktoré sa poskytujú v súlade s požiadavkami špecifikovanými v časti 2 prílohy I, a
 - g) výsledky vykonaných meraní požiadaviek na ekodizajn vrátane podrobností o zhode týchto meraní v porovnaní s požiadavkami na ekodizajn ustanovenými v uplatniteľnom vykonávacom opatrení.
 3. Výrobca musí prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečil, že výrobok sa vyrába v súlade s konštrukčnými špecifikáciami uvedenými v bode 2 a s požiadavkami opatrenia, ktoré sa na ne vzťahuje.
-

PRÍLOHA V

Systém riadenia na posudzovanie zhody

(podľa článku 8 ods. 2)

1. Táto príloha opisuje postup, ktorým výrobca, ktorý plní povinnosti vyplývajúce z bodu 2, zabezpečuje a vyhlasuje, že výrobok spĺňa požiadavky uplatniteľného vykonávacieho opatrenia. Vyhlásenie o zhode ES sa môže týkať jedného alebo viacerých výrobkov a musí byť uchovávané výrobcom.
2. Systém riadenia sa môže použiť na posúdenie zhody výrobku, ak výrobca vykoná environmentálne prvky uvedené v bode 3.
3. Environmentálne prvky systému riadenia
Tento bod určuje prvky systému riadenia a postupy, pomocou ktorých môže výrobca preukázať, že výrobok spĺňa požiadavky uplatniteľného vykonávacieho opatrenia.
- 3.1. Politika environmentálnych vlastností výrobku

Výrobca musí byť schopný preukázať zhodu s požiadavkami uplatniteľného vykonávacieho opatrenia. Výrobca musí byť schopný poskytnúť aj rámec pre stanovenie a preskúmanie cieľov a ukazovateľov environmentálnych vlastností výrobku na účely zlepšenia celkových environmentálnych vlastností výrobku.

Všetky opatrenia prijaté výrobcom na účely zlepšenia celkových environmentálnych vlastností a vytvorenia ekologického profilu výrobku, pokiaľ to vyžaduje vykonávacie opatrenie, prostredníctvom navrhovania a výroby sa musia systematicky a riadne dokumentovať formou písomných postupov a pokynov.

Tieto postupy a pokyny musia obsahovať najmä primeraný opis:

- a) zoznamu dokumentov, ktoré musia byť vypracované na účely preukázania zhody výrobku, a ak sú relevantné, musia byť sprístupnené;
 - b) cieľov a ukazovateľov environmentálnych vlastností výrobku a organizačnej štruktúry, povinností, právomocí vedenia a pridelenia prostriedkov na ich realizáciu a udržanie;
 - c) kontrol a skúšok vykonávaných po výrobe s cieľom overiť vlastnosti výrobku v porovnaní s ukazovateľmi environmentálnych vlastností;
 - d) postupov pre kontrolu požadovanej dokumentácie a zabezpečenie jej aktuálnosti a
 - e) spôsobu overenia vykonávania a účinnosti environmentálnych prvkov systému riadenia.
- 3.2. Plánovanie
Výrobca musí vytvoriť a udržiavať:
 - a) postupy potrebné na vytvorenie ekologického profilu výrobku;
 - b) ciele a ukazovatele environmentálnych vlastností výrobku zohľadňujúce technologické možnosti so zreteľom na technické a ekonomické požiadavky a
 - c) program dosiahnutia týchto cieľov.
 - 3.3. Vykonávanie a dokumentácia

- 3.3.1. Dokumentácia týkajúca sa systému riadenia musí spĺňať najmä tieto podmienky:
- musia sa vymedziť a zdokumentovať povinnosti a právomoci s cieľom zabezpečiť účinné environmentálne vlastnosti výrobku a podávanie správ o jeho prevádzke na účely preskúmania a zlepšovania;
 - musia sa vyhotoviť dokumenty označujúce metódy kontroly a overovania návrhu a postupy a systematické opatrenia použité pri navrhovaní výrobku a
 - výrobca musí vyhotoviť a udržiavať informácie, ktoré opisujú ústredné environmentálne prvky systému riadenia a postupy pre kontrolu všetkých vyžadovaných dokumentov.
- 3.3.2. Dokumentácia týkajúca sa výrobku musí obsahovať najmä:
- všeobecný opis výrobku a jeho plánovaného použitia;
 - výsledky relevantných štúdií environmentálneho posudzovania vykonané výrobcom a/alebo odkazy na literatúru o environmentálnom posudzovaní alebo prípadové štúdie, ktoré výrobca používa pri hodnotení, dokumentovaní a určovaní konštrukčných riešení výrobku;
 - ekologický profil, ak ho vyžaduje vykonávacie opatrenie;
 - dokumenty opisujúce výsledky vykonaných meraní súladu s požiadavkami na ekodizajn vrátane podrobností o zhode týchto meraní v porovnaní s požiadavkami na ekodizajn ustanovenými v uplatniteľnom vykonávacom opatrení;
 - výrobcom vyhotovené špecifikácie, ktoré uvádzajú najmä použité normy, a ak sa nepoužijú normy uvedené v článku 10 alebo ak sa tieto normy nevzťahujú úplne na všetky požiadavky príslušného vykonávacieho opatrenia, prostriedky použité na zabezpečenie zhody a
 - kópiu informácií týkajúcich sa environmentálnych aspektov projektovania výrobku, ktoré sa poskytujú v súlade s požiadavkami špecifikovanými v časti 2 prílohy I.
- 3.4. Kontrola a nápravné opatrenia
- 3.4.1. Výrobca musí:
- prijatť všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečil, že výrobok sa vyrába v súlade so špecifikáciami navrhovania a s požiadavkami vykonávacieho opatrenia, ktoré sa naň vzťahuje;
 - vyhotoviť a udržiavať postupy na preskúmanie a postupy pri nezhode a do zdokumentovaných postupov začleniť zmeny vyplývajúce z nápravného opatrenia a
 - vykonávať najmenej raz za tri roky úplný vnútorný audit systému riadenia so zreteľom na jeho environmentálne prvky.
-

PRÍLOHA VI

Vyhlásenie o zhode ES

(podľa článku 5 ods. 3)

Vyhlásenie o zhode ES musí obsahovať tieto prvky:

1. meno/názov a adresu výrobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu;
 2. opis modelu postačujúci na jeho jednoznačnú identifikáciu;
 3. ak je to vhodné, odkazy na použité harmonizované normy;
 4. ak je to vhodné, aj iné použité technické normy a špecifikácie;
 5. ak je to vhodné, odkaz na iné uplatnené právne predpisy Spoločenstva ustanovujúce umiestňovanie označenia CE a
 6. označenie a podpis osoby oprávnenej zaväzovať výrobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu.
-

PRÍLOHA VII

Obsah vykonávacích opatrení

(podľa článku 15 ods. 8)

Vykonávacie opatrenie musí uvádzať najmä:

1. Presnú definíciu typu/typov výrobku/výrobkov, na ktorý/ktoré sa vzťahuje.
2. Požiadavku/požiadavky na ekodizajn výrobku/výrobkov, na ktorý/ktoré sa vzťahuje, dátum/dátumy vykonania, fázové alebo prechodné opatrenia alebo obdobia:
 - a) v prípade všeobecnej požiadavky/všeobecných požiadaviek na ekodizajn, príslušné fázy a aspekty spomedzi tých, ktoré sú uvedené v bodoch 1.1 a 1.2 prílohy I, sprevádzané príkladmi parametrov vybranými spomedzi tých, ktoré sú uvedené v bode 1.3 prílohy I ako usmernenie pri hodnotení vylepšenia vzhľadom na zistené environmentálne aspekty;
 - b) v prípade špecifickej požiadavky/špecifických požiadaviek na ekodizajn, jej /ich úroveň/úrovne.
3. Parametre ekodizajnu uvedené v časti 1 prílohy I, pre ktoré nie je potrebná žiadna požiadavka na ekodizajn.
4. Požiadavky na inštaláciu výrobku, keď má priamu súvislosť s jeho environmentálnymi vlastnosťami.
5. Normy merania a/alebo metódy merania, ktoré sa majú použiť; podľa možností sa musia použiť harmonizované normy, ktorých referenčné čísla boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
6. Podrobnosti o posudzovaní zhody v zmysle smernice 93/465/EHS:
 - a) ak sa použitý modul/použitú moduly odlišuje/odlišujú od modulu A, faktory vedúce k výberu konkrétneho postupu;
 - b) podľa potreby príslušné kritériá schválenia a/alebo certifikácie tretích strán.

V prípade ustanovenia rôznych modulov v iných požiadavkách CE pre ten istý výrobok musí platiť pre predmetnú požiadavku modul vymedzený vo vykonávacom opatrení.
7. Požiadavky na informácie, ktoré majú poskytovať výrobcovia, najmä o prvkoch technickej dokumentácie, ktoré sú potrebné na uľahčenie zisťovania zhody výrobku s vykonávacím opatrením.
8. Trvanie prechodného obdobia, počas ktorého musia členské štáty na svojom území povoliť uvedenie na trh a/alebo uvedenie do prevádzky takého výrobku, ktorý v deň prijatia vykonávacieho opatrenia spĺňa platné predpisy.
9. Dátum vyhodnotenia a možnej revízie vykonávacieho opatrenia, pričom sa berie do úvahy rýchlosť technického pokroku.

PRÍLOHA VIII

Samoregulácia

(podľa článku 17)

Popri základnej právnej požiadavke, že samoregulačné iniciatívy musia byť v súlade s ustanoveniami zmluvy (najmä o vnútornom trhu a pravidlách hospodárskej súťaže), ako aj s medzinárodnými záväzkami Spoločenstva, vrátane pravidiel o viacstrannom obchode, môže byť pri hodnotení prípustnosti samoregulačných iniciatív ako alternatív k vykonávaciemu opatreniu v kontexte tejto smernice použitý nasledujúci neúplný zoznam orientačných kritérií:

1. Otvorenosť účasti

Samoregulačné iniciatívy musia byť otvorené účasti prevádzkovateľov z tretích krajín tak v prípravnej fáze, ako aj vo fáze vykonávacej.

2. Pridaná hodnota

Samoregulačné iniciatívy musia prinášať pridanú hodnotu (vyššiu než v bežnej situácii), ktorá sa prejavuje zlepšením environmentálnych vlastností daných výrobkov.

3. Reprezentatívnosť

Podniky a ich združenia, ktoré sa zúčastňujú na samoregulačných krokoch, musia predstavovať veľkú väčšinu príslušného hospodárskeho odvetvia s minimálnymi možnými výnimkami. Musí sa dbať na dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže.

4. Kvantifikované a rozvrhnuté ciele

Ciele určené zainteresovanými stranami sa musia stanoviť jednoznačne a zrozumiteľne, vychádzajúc z presne vymedzeného základu. Ak ide o dlhodobú samoregulačnú iniciatívu, musia sa stanoviť predbežné ciele. Musí byť možné prijateľným a dôveryhodným spôsobom monitorovať plnenie konečných a predbežných cieľov za pomoci jasných a spoľahlivých ukazovateľov. Údaje získané výskumom, ako aj základné informácie vedeckého a technického rázu musia uľahčiť vypracovanie týchto ukazovateľov.

5. Zapojenie občianskej spoločnosti

Na zabezpečenie transparentnosti sa samoregulačné iniciatívy musia zverejňovať, a to aj prostredníctvom internetu a iných elektronických médií na šírenie informácií.

To isté sa musí týkať aj predbežných a konečných monitorovacích správ. Zúčastnené strany vrátane členských štátov, podnikov, mimovládnych organizácií na ochranu životného prostredia a združení spotrebiteľov musia byť vyzvané na zaujatie stanoviska ku každej samoregulačnej iniciatíve.

6. Monitorovanie a predkladanie správ

Samoregulačné iniciatívy musia obsahovať dôkladne vypracovaný systém monitorovania s jasne určenými povinnosťami podnikov a nezávislých inšpektorov. Orgány Komisie, v spolupráci s účastníkmi samoregulačnej iniciatívy, musia byť pozvané na účely monitorovania plnenia cieľov.

Program monitorovania a podávania správ musí byť podrobný, transparentný a objektívny. Posúdenie toho, či sa splnili ciele dobrovoľnej dohody alebo iných samoregulačných opatrení, musí prislúchať orgánom Komisie za pomoci výboru uvedeného v článku 19 ods. 1.

7. Nákladová efektívnosť riadenia samoregulačnej iniciatívy

Náklady na riadenie samoregulačnej iniciatívy, najmä čo sa týka monitoringu, nesmú viesť k nadmernému administratívne zaťaženiu v porovnaní s jej cieľmi a inými existujúcim nástrojmi.

8. Trvalá udržateľnosť

Samoregulačné iniciatívy musia byť v súlade s cieľmi tejto smernice vrátane integrovaného prístupu, ako aj s ekonomickými a sociálnymi aspektmi trvalo udržateľného rozvoja. Musia sa zohľadniť záujmy v oblasti ochrany spotrebiteľov, najmä zdravie, kvalita života a ekonomické záujmy.

9. Kompatibilita stimulov

Samoregulačné iniciatívy ťažko prinesú očakávané výsledky, ak budú iné stimulačné faktory a opatrenia – tlak trhu, daňový systém a vnútroštátne právne predpisy – vysielat' zúčastneným stranám opačné signály v samoregulačnej iniciatíve. V tejto súvislosti je nevyhnutná koherentnosť stratégií, ktorá sa musí zohľadňovať pri posudzovaní účinnosti iniciatívy.

PRÍLOHA IX**ČASŤ A****Zrušená smernica so zoznamom následných zmien a doplnení**

(podľa článku 24)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/32/ES
(Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 29)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/28/ES
(Ú. v. EÚ L 81, 20.3.2008, s. 48)

len článok 1

ČASŤ B**Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva**

(podľa článku 24)

Smernica	Termín transpozície
2005/32/ES	11. august 2007
2008/28/ES	—

PRÍLOHA X

Tabuľka zhody

Smernica 2005/32/ES	Táto smernica
Články 1 až 20	Články 1 až 20
Článok 21	—
Článok 22	—
Článok 23	Článok 21
Článok 24	Článok 22
Článok 25	—
—	Článok 23
—	Článok 24
Článok 26	Článok 25
Článok 27	Článok 26
Prílohy I až VIII	Prílohy I až VIII
—	Príloha IX
—	Príloha X